

Een nutteloze daad

De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar.

-Lukas 22:26 NBV

Geef eens een vriendelijk compliment, een woord van medeleven, een kleine aanmoediging; ze kosten niet veel, maar hoe vaak worden we niet gehinderd door trots, jaloezie of onverschilligheid? Het meest van de tijd zijn we te zeer met onszelf bezig om iemand zelfs maar een koud drankje aan te bieden, een boterham of een kleine gift. We zijn wellicht niet allemaal geroepen om ziekenhuizen of kerken te bouwen, epische verhalen te schrijven of hele landen voor het Evangelie te veroveren. Dat hoeft ook niet, maar we kunnen ons toch minstens inspannen om kleine attenties aan anderen te geven, eenvoudige geschenken van geloof en liefde. De gerstebroden en die armetierige visjes van het jongetje uit Galilea die hij Jezus gaf op de woestijnvlakte, dat ene talent dat we bezitten. Ze worden door de wereld niet als groots en belangrijk gezien, maar voor de Vader zijn ze uiterst kostbaar, Hij ziet ze en is er blij mee. Zulke gaven worden zeker beloond door de Heer die zelfs de wilde konijnen een thuis biedt, en die bekend is met elk vogeltje dat valt. De Heer die precies weet hoeveel haren er op ons hoofd zitten, die grote stukken land kan laten bouwen door het koraalinsect en die de woeste zee kan tegenhouden met korreltjes zand, ziet iedere oprechte daad van Zijn kleinste kind en is er blij mee.

-Frederic W. Farrar

*De zoetste levens zijn met plicht getrouwd,
en zitten vol met daden, groot en klein.*

*Het zijn levens op die sterke Rots gebouwd,
vol liefde, zonder valse schijn.*

*De wereld laat haar trompet er niet voor horen;
de klokken beieren niet.*

*Maar voor God gaat geen enkele daad verloren,
want er is niets dat Hij niet ziet.*

